

ที่ มท ๐๘๐๔.๔๐๒๙๗๖

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อการจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
กรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ถล่ม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๒๓.๔/๑๒๒๑๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖

๒. หนังสือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๒๓.๔/๑๕๐๕๒ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๔๐๓/๘๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

๒. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๑๘/๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ขอรื้อการจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทน และการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
กรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ข้ามแม่น้ำป่าสัก ระหว่างหมู่ที่ ๕ - ๖ ตำบลท่าหลวง อำเภ
ท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าหลวงสายสลิงขาดทำให้สะพานถล่ม เมื่อวันที่
๒๘ เมษายน ๒๕๕๖ เป็นเหตุให้มีประชาชนเสียชีวิตจำนวน ๔ ราย และได้รับบาดเจ็บจำนวน ๑๔ ราย
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาข้อหาหรือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ความเห็นคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ประเด็นหาหรือว่า ความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี
เกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่หน่วยงานใดบ้าง โดยจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อนายอนุวัติ
วิชัยโย และนายมานพ รูปทอง ข้าราชการในสังกัดสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ได้รับอนุญาตจากต้นสังกัดให้มาปฏิบัติหน้าที่ในกิจการตามที่เทศบาลตำบลท่าหลวงร้องขอ และเทศบาลตำบล
ท่าหลวงได้มีคำสั่งที่ ๑๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งบุคคลทั้ง ๒ รายนี้ ให้ปฏิบัติหน้าที่
เป็นผู้ควบคุมงานและเป็นกรรมการตรวจการจ้างในการก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี
ตามลำดับ ดังนั้น เมื่อความเสียหายจากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกิดจากการก่อสร้างโดยใช้วัสดุสลิง
ไม่เป็นไปตามแบบรูปที่กำหนด จึงเชื่อได้ว่าเป็นผลจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมงาน และคณะกรรมการ
ตรวจการจ้าง ซึ่งข้าราชการในสังกัดสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๒ ราย
ได้ร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าหลวงด้วยจึงเป็นกรณีความเสียหายได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเห็นว่าต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความ
รับผิดชอบทางละเมิดร่วมกัน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๑ นั้น

/ เห็นว่า ...

เห็นว่า เมื่อผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นได้ข้อยุติว่า เหตุละเมิดเกิดจากการก่อสร้างโดยใช้ลวดสลิงไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด โดยมีนายอนุวัติ วิชัยโย วิศวกรโยธาปฏิบัติการ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นผู้ควบคุมงาน และนายมานพ รูปทอง นายช่างโยธาชำนาญงาน สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าหลวงที่ ๑๗๖/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างเหมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e - Auction) โครงการก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ ตำบลท่าหลวง ตามแบบแปลนกรมโยธาธิการและผังเมือง สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ จึงเป็นกรณีที่บุคคลทั้งสองเข้าไปมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าหลวง (คณะกรรมการตรวจการจ้างประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าหลวงด้วย) ทำให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลท่าหลวง และจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดร่วมกัน ตามนัยข้อ ๑๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดไว้สรุปได้ว่า ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่งและหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ บรรดาที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณีร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ ดังนั้น ในประเด็นนี้ความเห็นของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาถูกต้องแล้ว

๒. ประเด็นที่หาหรือว่า การที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าหลวง เป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ขัดต่อความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๒๑๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร และจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิจารณาแล้วเห็นว่า ด้วยตำแหน่งหน้าที่ราชการของนายกเทศมนตรีตำบลท่าหลวงในเบื้องต้นเชื่อได้ว่าน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดทางละเมิดในครั้งนี้ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติที่กรมบัญชีกลางได้แจ้งไว้ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เทศบาลตำบลท่าหลวงต้องรายงานให้ผู้มีอำนาจกำกับดูแลเป็นผู้ดำเนินการแต่งตั้งตามแนวทางปฏิบัติหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วน ที่ มท ๐๓๑๓.๖/ว ๒๗๕ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๒ นั้น

เห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านายกเทศมนตรีตำบลท่าหลวงคนปัจจุบัน (นายเชษฐา ปทุมรังสี) เป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง และเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง โดยจากการสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าการก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ได้ใช้ลวดสลิงไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด นายกเทศมนตรีตำบลท่าหลวงจึงเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำละเมิดดังกล่าว และต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลเทศบาลตำบลท่าหลวง เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามนัยข้อ ๑๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๘๕๐/๒๕๔๑ แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วน ที่ มท ๐๓๑๓.๖/ว ๒๗๕ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๒ ดังนั้น ในประเด็นนี้ ความเห็นของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาถูกต้องแล้ว

/ ๓. ประเด็น ...

๓. ประเด็นที่หาหรือว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาผู้ให้เงินอุดหนุน การก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ให้กับเทศบาลตำบลท่าหลวงจะถือเป็นผู้เสียหาย ร่วมกับเทศบาลตำบลท่าหลวง ตามข้อ ๑๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ อย่างไร และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เห็นว่า เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในการอุดหนุนเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๓๖๖/๒๕๔๑ และเรื่องเสร็จที่ ๓๖๒/๒๕๔๙ แล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงในการอุดหนุนเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการอุดหนุนที่มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงกันไว้ ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวมีสาระสำคัญ ที่กำหนดในเรื่องของการดำเนินการเพื่อใช้จ่ายเงินที่อุดหนุน การรายงานผลการใช้จ่ายเงินที่อุดหนุน และส่งเงินที่อุดหนุนเหลือจ่ายคืนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงถือเป็นกรณีอุดหนุน งบประมาณโดยมีเงื่อนไข องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาผู้ให้การอุดหนุนจึงยังคงต้องผูกพัน ในจำนวนเงินที่อุดหนุน ดังนั้น หน่วยงานที่ได้รับความเสียหายกรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พังทลายโดยสิ้นเชิง จึงประกอบด้วยเทศบาลตำบลท่าหลวง ในฐานะเจ้าของงบประมาณส่วนหนึ่ง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในฐานะผู้อุดหนุนงบประมาณโดยมีเงื่อนไข จึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดร่วมกัน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๑ นั้น

เห็นว่า กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หาหรือประเด็นปัญหาดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นตามบันทึกสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๙/๒๕๕๗ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิด กรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปได้ว่า การที่องค์การ บริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อุดหนุนเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท สมทบกับเงินงบประมาณ ของเทศบาลตำบลท่าหลวง จำนวน ๓,๗๙๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำไปก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี โดยมีบันทึกข้อตกลงระหว่างกันว่าเทศบาลตำบลท่าหลวงตกลงจะดำเนินโครงการให้เป็นไป ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงานของโครงการ หากไม่ดำเนินการตามโครงการหรือดำเนินการ ไม่เป็นไปตามโครงการและหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด เทศบาลตำบลท่าหลวง จะต้องรับผิดชอบเงินที่ได้รับหรือเบิกจ่ายไปแล้ว รวมทั้งค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดอันเกิดจาก การดำเนินการหรือไม่ดำเนินการดังกล่าว และแม้โครงการจะได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เทศบาลตำบล ท่าหลวงก็ยังคงต้องรายงานผลการดำเนินงาน รวมถึงส่งเงินที่เหลือจ่ายคืนให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระนครศรีอยุธยาด้วย การจัดทำบันทึกข้อตกลงดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ยังคงมีส่วนในการควบคุมดูแลและติดตามให้เทศบาลตำบลท่าหลวงนำเงินอุดหนุนที่ ได้รับไปใช้ประโยชน์ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ในการนำเงินอุดหนุนนั้นไปก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ด้วย ประกอบกับการจัดให้ มีสะพานสำหรับประชาชนใช้สัญจรในเขตเทศบาลตำบลท่าหลวง ถือเป็นภารกิจเกี่ยวกับการจัดทำบริการ สาธารณะในเขตพื้นที่จังหวัดซึ่งอยู่อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี จึงเป็นความเสียหายที่มีผลต่อการจัดทำ บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

/ พระนคร ...

พระนครศรีอยุธยาเข้าไปมีส่วนในการดำเนินการด้วยเช่นกัน จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง ตามข้อ ๑๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงต้องร่วมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดในกรณีนี้ด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

๔. ประเด็นที่หารือว่า เทศบาลตำบลท่าหลวงจะดำเนินการตั้งงบประมาณเพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือประชาชนที่เสียชีวิตจำนวน ๔ ราย และได้รับบาดเจ็บจำนวน ๑๔ ราย ได้หรือไม่ นั้น

เห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖๗ กำหนดว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้” ประกอบกับหลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๐๕๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกรณีดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อปัจจุบันยังไม่มีระเบียบ หนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยกำหนดให้มีรายจ่ายประเภทดังกล่าว เทศบาลตำบลท่าหลวงจึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ประชาชนที่เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บจากเหตุสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ได้ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลตำบลท่าหลวงได้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๓ กรณีผู้เสียชีวิตจำนวน ๔ ราย เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท กรณีผู้บาดเจ็บจำนวน ๑๓ ราย เป็นเงิน ๔๔,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑๙๔,๐๐๐ บาท โดยไม่สามารถเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ประชาชนที่เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บจากเหตุสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ได้ จึงขอให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิจารณาดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบทางละเมิดจากกรณีดังกล่าวต่อไป

๕. ประเด็นที่หารือว่า เทศบาลตำบลท่าหลวงจะสามารถนำประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ มาเป็นหลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้หรือไม่ นั้น

เห็นว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๑๔๔ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก โดยแจ้งเวียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ได้แก่ เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ถือปฏิบัติตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ข้อความใดตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ให้เป็นอำนาจของกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งถือปฏิบัติแล้ว และเพื่อให้การปฏิบัติตาม

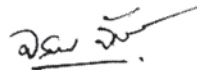
/ ระเบียบ ...

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๒ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกข้อ ๓๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง กระทรวงมหาดไทยจึงขอชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกว่า กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับคำขอจากผู้เสียหาย และได้พิจารณาคำขอตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเสร็จแล้ว จะต้องส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้กระทรวงมหาดไทยตรวจสอบ ดังนั้น การพิจารณาคำขอของผู้เสียหายจึงต้องนำเอาหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

อย่างไรก็ดี เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้เสียหายจากกรณีดังกล่าวบางราย ได้ดำเนินการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากเหตุสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ถล่ม นั้น เห็นว่า ตามนัยข้อ ๓๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า เมื่อบุคคลภายนอกฟ้องหน่วยงานของรัฐเป็นคดีต่อศาลว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยไม่ชักช้า เว้นแต่จะได้มีการตั้งคณะกรรมการดังกล่าวไว้แล้ว ซึ่งระเบียบดังกล่าวมีเจตนารมณ์ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดแล้วเสนอความเห็นต่อผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาตัดสินใจในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลว่า ความเสียหายตามที่บุคคลภายนอกกล่าวอ้างในคำฟ้องนั้น เกิดจากเจ้าหน้าที่ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่มิได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการตามนัยข้อ ๓๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเข้ามาเป็นคู่ความในคดี แต่ในกรณีที่เห็นว่า เจ้าหน้าที่ได้กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการตามนัยข้อ ๓๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีโอกาสรื้อฟื้นจากการเป็นคู่ความในคดี ดังนั้น ผู้มีอำนาจจะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามนัยข้อ ๓๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยไม่ต้องรอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือรอให้คดีถึงที่สุดเสียก่อน สำหรับจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้เป็นจำนวนเท่าใด นั้น ในขั้นนี้ ให้รอผลการพิจารณาของศาลก่อน ทั้งนี้ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๑๘/๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

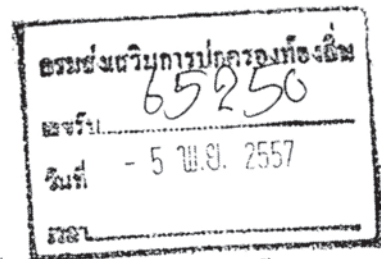
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

"ดำรงธรรมนำไทยไปสู่อนาคต"

ที่ นร ๐๔๑๓/ ๘ ๙

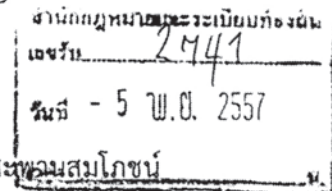

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทาหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีสะพานสมโภชน์
กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ถล่ม

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๑๓/ป ๒๗๔
ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดทางละเมิด กรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ที่จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

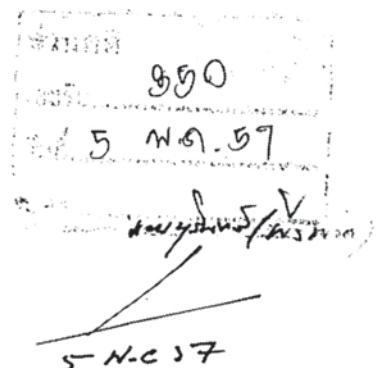
ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอหาหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ถล่ม
และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) กระทรวงมหาดไทย
(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเทศบาลตำบลท่าหลวง
แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าว และมีความเห็น
ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต โตตระกูล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายปกครอง

ฝ่ายวิเคราะห์และคดีปกครอง

โทร. ๐ ๒๖๑๔ ๔๖๑๓ ต่อ ๓๑๑๖ (นายภูมิรินทร์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๖๑๔ ๔๖๘๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีสะพาน
สมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอรื้อหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ข้ามแม่น้ำป่าสัก ระหว่างหมู่ที่ ๕-๖ ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าหลวง สายสลิงขาด ทำให้สะพานถล่ม เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๖ เป็นเหตุให้มีประชาชนเสียชีวิต จำนวน ๔ ราย และได้รับบาดเจ็บ จำนวน ๑๔ ราย โดยอำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ขอให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิจารณาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิจารณาแล้วเห็นว่า ยังมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายจำนวน ๓ ประเด็น จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ต่อมากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หารือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมบัญชีกลางและคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย แต่ยังเกิดความไม่ชัดเจนในเรื่องของการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพียงประเด็นเดียว กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อุดหนุนเงินให้เทศบาลตำบลท่าหลวงจำนวนหนึ่งสมทบกับเงินเทศบาลตำบลท่าหลวง อีกจำนวนหนึ่งเพื่อนำไปก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี โดยมีเงื่อนไขว่าถ้ามีเงินเหลือจ่าย ต้องส่งเงินคืนให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามนัยข้อ ๑๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ อย่างไร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาข้อหารือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ความเห็นกรมบัญชีกลาง ประกอบกับความเห็นคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยแล้ว เห็นว่า ตามบันทึก เรื่อง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (เรื่องเสร็จที่ ๓๖๖/๒๕๕๑) ประกอบกับบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ : กรณีเทศบาลเมืองกำแพงเพชรไม่ได้รับเงินค่าปรับตามสัญญาจ้างที่ใช้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (เรื่องเสร็จที่ ๓๖๒/๒๕๕๙) นั้น เป็นกรณีเงินอุดหนุนเฉพาะกิจที่รัฐบาลอุดหนุนผ่านกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหากมีเงินเหลือจ่ายต้องส่งคืนเป็นรายได้แผ่นดิน ส่วนกรณีของ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๑๗/๘๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เทศบาลตำบลท่าหลวง เป็นเรื่องที่ต้องการบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอุดหนุนเงินให้เทศบาลตำบลท่าหลวงจำนวนหนึ่งสมทบกับเงินของเทศบาลตำบลท่าหลวงอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อนำไปก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี โดยมีเงื่อนไขว่าถ้ามีเงินเหลือจ่ายต้องส่งเงินคืนให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นคนละครึ่งกัน โดยที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่าปัญหาข้อหารื้อดังกล่าวมีความสำคัญและเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับการร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นแนวทางในการปฏิบัติของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ถูกต้อง จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และผู้แทนเทศบาลตำบลท่าหลวง เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ให้เงินอุดหนุนจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท สมทบกับเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลท่าหลวงจำนวน ๓,๗๙๐,๐๐๐ บาท และบันทึกข้อตกลงการขอรับเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเทศบาลตำบลท่าหลวง ได้กำหนดเงื่อนไขของการให้เงินอุดหนุนไว้ ๓ ประการ สรุปได้ดังนี้

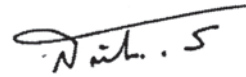
๑. เทศบาลตำบลท่าหลวงตกลงจะดำเนินโครงการก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงานของโครงการ ตลอดจนหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ ตามหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยทุกประการ

๒. หากเทศบาลตำบลท่าหลวงไม่ดำเนินการตามโครงการหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามโครงการ และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด เทศบาลตำบลท่าหลวงยินยอมรับผิดชอบเงินที่ได้รับหรือเบิกจ่ายไปแล้ว รวมทั้งค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดอันเกิดจากการดำเนินการหรือไม่ดำเนินการดังกล่าว และในกรณีเทศบาลตำบลท่าหลวงไม่ชำระเงิน รวมทั้งค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายนั้น เทศบาลตำบลท่าหลวงยินยอมเสียดอกเบี้ยตามอัตราที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งยินยอมให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินคดีได้ตามกฎหมาย

๓. เมื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เทศบาลตำบลท่าหลวงจะรายงานผลการดำเนินงานให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทราบ และหากมีเงินเหลือจ่ายจะส่งคืนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป ในกรณีไม่รายงานผลการดำเนินงาน เทศบาลตำบลท่าหลวงพร้อมรับในหลักการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะไม่พิจารณาสนับสนุนงบประมาณให้ในโอกาสต่อไปอีก และหากไม่คืนเงินเหลือจ่าย เทศบาลตำบลท่าหลวงยินยอมให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินคดีได้ตามกฎหมาย พร้อมยินยอมเสียดอกเบี้ยตามที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันที่โครงการแล้วเสร็จ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาข้อหารือประกอบกับข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อุดหนุนเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท สมทบกับเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลท่าหลวงจำนวน ๓,๗๙๐,๐๐๐ บาท

เพื่อนำไปก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี โดยมีบันทึกข้อตกลงระหว่างกันว่า เทศบาลตำบลท่าหลวงตกลงจะดำเนินโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงานของโครงการ หากไม่ดำเนินการตามโครงการหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามโครงการ และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด เทศบาลตำบลท่าหลวงจะต้องรับผิดชอบเงินที่ได้รับหรือเบิกจ่ายไปแล้ว รวมทั้งค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดอันเกิดจากการดำเนินการหรือไม่ดำเนินการดังกล่าว และแม้โครงการจะได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เทศบาลตำบลท่าหลวง ก็ยังต้องรายงานผลการดำเนินงาน รวมถึงส่งเงินที่เหลือจ่ายคืนให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระนครศรีอยุธยาด้วย การจัดทำบันทึกข้อตกลงดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระนครศรีอยุธยายังคงมีส่วนในการควบคุมดูแลและติดตามให้เทศบาลตำบลท่าหลวงนำเงินอุดหนุนที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการนำเงินอุดหนุนนั้นไปก่อสร้างสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ด้วย ประกอบกับการจัดให้มีสะพานสำหรับประชาชนใช้สัญจรในเขตเทศบาลตำบลท่าหลวง ถือเป็นภารกิจเกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะในเขตพื้นที่จังหวัดซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสะพานสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี จึงเป็นความเสียหายที่มีผลต่อการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเข้าไปมีส่วนในการดำเนินการด้วยเช่นกัน จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง ตามมาตรา ๑๑^๖ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงต้องร่วมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดในกรณีนี้ด้วย

(นายดิศทัต หอตระกิตย์)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๗

^๖ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่งและหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ บรรดาที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

เรื่องเสร็จที่ 618/2543

บันทึก

เรื่อง องค์การสะพานปลาขอหารือแนวปฏิบัติ
เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

องค์การสะพานปลาได้มีหนังสือ ที่ กษ 1770/1610 ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2543 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ในประเด็นปัญหารวม 4 ประเด็น ดังนี้

1) กรณีบุคคลภายนอกฟ้ององค์การสะพานปลา คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ซึ่งองค์การสะพานปลาตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และคณะกรรมการฯ มีความเห็นให้รอผลการพิจารณาของศาลก่อน แล้วจึงตั้งคณะกรรมการหาตัวผู้รับผิดชอบทางละเมิด องค์การสะพานปลาจำเป็นต้องรอผลการพิจารณาของศาลก่อนหรือไม่ หรือควรดำเนินการอย่างไร

2) กรณีที่เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบตามความเห็นของคณะกรรมการหาตัวผู้รับผิดชอบทางละเมิด องค์การสะพานปลาจะสามารถฟ้องให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ระหว่างดำรงตำแหน่ง เป็นเจ้าหน้าที่ได้หรือไม่

3) กรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งต้องรับผิดชอบทางละเมิดยินยอมรับสภาพหนี้ และผ่อนชำระค่าเสียหาย ในกรณีนี้องค์การสะพานปลาจะต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกหรือไม่

4) กรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งการไม่อยู่ มีการปฏิบัติงานต่างประเทศ และในขณะนั้น คณะกรรมการหาตัวผู้รับผิดชอบทางละเมิด ได้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจสั่งการ องค์การสะพานปลาอยากทราบว่า ผู้รักษาการแทนผู้มีอำนาจสั่งการ สามารถสั่งการได้หรือไม่ และจะถือว่าหน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดนั้นหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนองค์การสะพานปลาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. ประเด็นที่หนึ่ง ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนองค์การสะพานปลาว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอกอณดามัน คอนสตรัคชั่น 1997 ผู้รับเหมาก่อสร้างเชื่อมกันดินและบ่อปำมัดน้ำเสียที่ทำเทียบเรือประมงนครศรีธรรมราช ได้ฟ้ององค์การสะพานปลา และนายสมบุรณ์ ทิพย์รัตน์ เจ้าหน้าที่ขององค์การสะพานปลาต่อศาลจังหวัดปากพนัง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้รับหนังสือของห้างฯ ที่ขอขยายระยะเวลาการก่อสร้างแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ไม่นำเสนอให้องค์การสะพานปลาพิจารณาเป็นเหตุให้ห้างฯ ไม่ได้รับการพิจารณาให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้างและองค์การสะพานปลาได้หักเงินค่าปรับที่ห้างฯ ได้ปฏิบัติงานล่าช้า

ห้างฯ จึงฟ้องคดีต่อศาลเรียกค่าเสียหายและดอกเบี้ย ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้ว คณะกรรมการดังกล่าวมีความเห็นว่างค์การสะพานปลายังไม่ได้รับความเสียหายสมควรรอผลการพิจารณาของศาลก่อนแล้วจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ อย่างไรก็ตามก็ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ แล้ว องค์การสะพานปลาจึงขอหารือว่ากรณีดังกล่าวองค์การสะพานปลาจำเป็นต้องรอผลการพิจารณาของศาลก่อนหรือไม่ หรือสมควรดำเนินการอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด เอกอเนกามัน คอนสตรัคชั่น 1997 ได้ฟ้ององค์การสะพานปลาและเจ้าหน้าที่ต่อศาลจังหวัดปากพนังแล้ว และผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามข้อ 35¹ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อความเสียหายของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แล้ว นั้น ในชั้นนี้ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ และผู้อำนวยการองค์การสะพานปลามีหน้าที่ต้องพิจารณาว่าความเสียหายตามที่ห้างฯ กล่าวอ้างนั้นเกิดจากเจ้าหน้าที่ได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่มิได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการตามข้อ 36² แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเข้ามาเป็นคู่ความในคดี แต่ในกรณีที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการตามข้อ 37³ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีโอกาสพ้นจากการเป็นคู่ความในคดี สำหรับในส่วนที่ว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่เป็นการกระทำละเมิดหรือไม่ จำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้เป็นจำนวนเท่าใด ในชั้นนี้ให้รอผลการพิจารณาของศาลก่อน หากในที่สุดองค์การสะพานปลาต้องรับผิดชอบต่อห้างฯ ตามคำพิพากษา

¹ ข้อ 35 ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการโดยไม่ชักช้าเว้นแต่จะได้มีการตั้งคณะกรรมการดังกล่าวไว้แล้ว และให้ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเตรียมการต่อสู้คดีต่อไป พร้อมทั้งรายงานให้กระทรวงการคลังทราบและปฏิบัติตามที่ได้รับคำแนะนำจากกระทรวงการคลัง

² ข้อ 36 ถ้าผู้แต่งตั้งเห็นว่าความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่มิได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่หรือเมื่อได้ฟังความเห็นของคณะกรรมการหรือได้รับทราบผลการพิจารณาของกระทรวงการคลังแล้ว เห็นว่าความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่มิได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ให้เรียกเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเข้ามาเป็นคู่ความในคดีด้วย

³ ข้อ 37 ถ้าผลการพิจารณาของผู้แต่งตั้งยุติเป็นที่สุดว่า ความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่ได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องไม่มีการเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นคู่ความในคดี แต่ถ้าผู้เสียหายได้ฟ้องเจ้าหน้าที่ต่อศาลก่อนแล้วหรือมีการเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นคู่ความในคดีก่อนแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งแจ้งผลการพิจารณาให้พนักงานอัยการเพื่อแถลงต่อศาล เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีโอกาสพ้นจากการเป็นคู่ความในคดี และขอให้พนักงานอัยการช่วยเหลือทางคดีแก่เจ้าหน้าที่ในระหว่างนั้นด้วย

ของศาลแล้ว ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่จะมีหรือไม่ เพียงใด เป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาจะต้องพิจารณาในภายหลังว่าจะมีการไล่เบี้ยหรือไม่ หรือจะไล่เบี้ยให้ชดใช้เพียงใดต่อไปตามข้อ 38⁴ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ

2. ประเด็นที่สอง ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนองค์การสะพานปลาว่า องค์การสะพานปลาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ 210103/529 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2542 เรียกให้องค์การสะพานปลาจ่ายเงินชดเชยการจำหน่ายน้ำมันโครงการช่วยเหลือชาวประมงตามสัญญาซื้อขายน้ำมันดีเซลในกรณีที่องค์การสะพานปลาไม่สามารถนำส่งอุปโภคให้กรมประมง แทนการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้ครบถ้วนตามปริมาณการสั่งซื้อน้ำมัน โดยจะต้องชดใช้ในอัตราลิตรละ 0.97 บาท ในจำนวนน้ำมันที่เกินจำนวนอุปโภคไปทั้งสิ้น 247,800 ลิตร เป็นเงินจำนวน 240,366 บาท ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าวคือ นายชัยยุทธ ถมกระจำจ คำแห่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 ในฐานะผู้จัดการท่าเทียบเรือประมงสตูล ซึ่งเป็นผู้สั่งซื้อน้ำมันเกินจำนวนอุปโภคจนเกิดความเสียหายดังกล่าว ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาวินิจฉัยตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และได้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาต่อไปแล้ว จากข้อเท็จจริงดังกล่าว องค์การสะพานปลาจึงขอหารือว่า หากกระทรวงการคลังเห็นชอบด้วยกับความเห็นขององค์การสะพานปลา แต่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบไม่ยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนองค์การสะพานปลาจะมีวิธีการบังคับอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นชอบด้วยกับองค์การสะพานปลาในการให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบทางละเมิด แต่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบไม่ยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทน องค์การสะพานปลาจะมีวิธีการบังคับอย่างไร นั้น เห็นว่า ในกรณีที่การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่เป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่และได้กระทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแ

⁴ ข้อ 38 ในกรณีหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้น ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่จะมีหรือไม่และเพียงใด เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะพิจารณาไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่ในภายหลัง ซึ่งคณะกรรมการ ผู้แต่งตั้ง และกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี ต้องพิจารณาด้วยว่าจะมีการไล่เบี้ยหรือไม่ หรือจะไล่เบี้ยให้ชดใช้เพียงใด และให้นำข้อ 22 ถึงข้อ 29 มาใช้บังคับกับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหาย โดยอนุโลม

3. ประเด็นที่สาม ที่ว่า กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบรับสภาพหนี้และขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทน องค์การสะพานปลาจะต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกหรือไม่ นั้น เห็นว่า การรับสภาพหนี้และการขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนจะกระทำได้

มาตรา 10 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำนบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

୧୩୧

ഇങ്ങനെ

ต่อเมื่อทราบจำนวนค่าสินไหมทดแทน และทราบตัวเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบเป็นที่แน่นอนแล้ว กรณีเจ้าหน้าที่ขององค์การสะพานปลากระทำละเมิดต่อองค์การสะพานปลาตามหมวด 1 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี นั้น องค์การสะพานปลาจะแจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบทราบได้ก็ต่อเมื่อกระทรวงการคลังได้พิจารณาเรื่องนั้นเสร็จแล้ว ตามข้อ 18⁹ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ การขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนตาม ข้อ 25¹⁰ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ถือเป็นการขยายระยะเวลาชำระหนี้จึงเป็น การประนีประนอมยอมความซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนตาม ข้อ 28¹¹ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งประเด็นปัญหาคำถามเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วในเรื่องเสร็จ ที่ 845/2542¹² ส่วนกรณีเจ้าหน้าที่ขององค์การสะพานปลากระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกตามหมวด 2 ของ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งกำกับดูแล องค์การสะพานปลาจะเป็นผู้ทำหน้าที่แทนกระทรวงการคลังตามบัญชีหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร 0214/ว 235 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2539

⁹ ข้อ 18 เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวง การคลัง และแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการ ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุม หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายตามวรรคหนึ่งสั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลังให้ ผู้แต่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนหรือฟ้องคดีต่อศาลอาญาให้ขาดอายุความหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้แต่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนทราบ

¹⁰ ข้อ 25 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบและขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนผ่อนชำระนั้นตาม ความเหมาะสม โดยคำนึงถึงรายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพตามฐานานุรูปของเจ้าหน้าที่ ความรับผิดชอบ ที่บุคคลนั้นมีอยู่ตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี และพฤติการณ์แห่งกรณีแห่งกรณีประกอบด้วย

ในการให้ผ่อนชำระ ต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกัน และในกรณีที่เห็นสมควรจะให้อ่างหลักประกัน ด้วยก็ได้

¹¹ ข้อ 28 การประนีประนอมยอมความไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใดต้องได้รับความเห็นชอบจาก กระทรวงการคลังก่อน เว้นแต่กระทรวงการคลังจะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

¹² บันทึก เรื่อง การผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (กรณีสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขอหาหรือ เรื่อง การประนีประนอมยอมความและการขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทน) ส่งพร้อมหนังสือถึงเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร 0606/283 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2542

4. ประเด็นที่สี่ ที่ว่า กรณีผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาไม่อยู่เพราะไปต่างประเทศ ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาจะมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการได้หรือไม่และจะถือว่าองค์การสะพานปลาถึงการละเมิดนั้นหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ข้อ 4¹³ แห่งข้อบังคับองค์การสะพานปลาวาดำยระเบียบบริหารและแบ่งส่วนงาน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2523 กำหนดว่า ในกรณีผู้อำนวยการไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ รองผู้อำนวยการหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ประกอบกับคำสั่งองค์การสะพานปลา ที่ 29/2543 เรื่อง มอบหมายให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติงานแทนผู้อำนวยการ ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 ได้กำหนดเรื่องการรักษาการแทนไว้โดยให้รองผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการและรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารรักษาการแทนตามลำดับ ดังนั้น ผู้รักษาการแทนย่อมมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการได้ และหากในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดได้ระบุเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไว้ ย่อมถือได้ว่าองค์การสะพานปลาได้รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว ตามนัยมาตรา 10 วรรคสอง¹⁴ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม 2543

¹³ ข้อ 4 การบริหารกิจการองค์การสะพานปลา ผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการการแพปลา พ.ศ. 2496 ในกรณีผู้อำนวยการไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ รองผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน

¹⁴ มาตรา 10 ๔๗ ๔๗

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบ ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง